

Futrinka-meseház Nonprofit Kft.
3104 Salgótarján, Rózsafa út 106
Telefon: 06-32-441-389
Mobil: 30/9251-375

Javaslat

a Futrinka-meseház Nonprofit Kft. fenntartásában működtetett családi napközi 2012. évi tevékenységéről, az ellátási szerződés alapján nyújtott szolgáltatásról, a szolgáltatási díj felhasználásáról szóló beszámoló elfogadására

Tisztelt Közgyűlés!

Salgótarján Megyei Jogú Város Közgyűlése az 52/2010. (III.18.) Öh. sz. határozatában döntött a Futrinka-meseház Nonprofit Kft-vel, mint a Salgótarján, Rózsafa út 106. szám alatt 7 férőhelyen működtetett családi napközi fenntartójával ellátási szerződés megkötéséről a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 43. §-ban szabályozott családi napközi feladatainak ellátására. Az ellátási szerződés 2012. január 1-től 2012. december 31-ig terjedő időtartamra meghosszabbításra került, melyet a Közgyűlés 35/2012. (II.23.) Öh. sz. határozatával fogadott el.

Az ellátási szerződés 4.a) pontjában a Nonprofit Kft. vállalta, hogy az általa nyújtott szolgáltatásról, a szerződésből fakadó feladatairól, a szolgáltatási díj felhasználásáról az Önkormányzat Közgyűlése előtt 2013. január 31-éig beszámol.

Mindezek alapján kérem a Tisztelt Közgyűlést, hogy az alábbi határozati javaslatot fogadja el.

Határozati javaslat

Salgótarján Megyei Jogú Város Közgyűlése a Futrinka-meseház Nonprofit Kft. fenntartásában működtetett családi napközi 2012. évi tevékenységéről, az ellátási szerződés alapján nyújtott szolgáltatásról, a szolgáltatási díj felhasználásáról szóló beszámolót a határozat melléklete szerint elfogadja.

Felelős: Székyné dr. Sztrémi Melinda polgármester

Határidő: azonnal

Salgótarján, 2013. január 2.

Oroszvári Mária
ügyvezető igazgató

Beszámoló

a Futrinka-meseház Nonprofit Kft. fenntartásában működtetett családi napközi 2012. évi tevékenységéről, az ellátási szerződés alapján nyújtott szolgáltatásról, a szolgáltatási díj felhasználásáról



I. A Futrinka Családi Napközi bemutatása

Alapadatok:

Családi napközi (intézményi) neve: Futrinka Családi Napközi

Címe: 3104. Salgótarján, Rózsafa út 106.

Tel: 32/441-389

Email: futrinkacsana@gmail.com

Vezetője: Oroszvári Mária (címe: 3104. Salgótarján, Rózsafa út 106.)

Családi napközi fenntartójának neve: Futrinka-meseház Nonprofit Kft.

Címe: 3104. Salgótarján, Rózsafa út 106.

Tel: 32/441-389

Ügyvezetője: Oroszvári Mária

Ellátási terület: Salgótarján és kistérsége

Férőhelyszám: 7

Gyermekek életkora: 18 hónapostól, 4 éves korig

Családi Napközi szolgáltatásainak jellemzői:

- Nyitva tartás: hétfőtől péntekig 8.00 – 17.00
- Szolgáltatás:
 - gyermekek napközbeni ellátása (családi napközi keretében)
 - fókuszban a játékos, személyre szabott fejlesztés és a természeti nevelés
 - étkeztetés: 4-szeri étkezés: reggeli, tízórai helyben történő elkészítése, ebéd rendelése a Sodexo Magyarország Kft. kisgyermek étkeztetési menüjéből, és uzsonna helyben történő elkészítése a kisgyermekek egészséges étkezési igényeinek figyelembe vételével.
 - gyermekfelügyelet (nyitva tartási időn túl)

- Személyi feltételek:
 - 1 fő vezető és gondozó (Fehér-Kereszt Alapítvány családi napközi működtető végzettségével, pedagógus);
 - 1 fő helyettesítő és segítő családtag (Fehér-Kereszt Alapítvány családi napközi működtető végzettségével)
 - 1 fő segítő munkatárs (teljes munkaidőben, Fehér-Kereszt Alapítvány családi napközi működtető végzettségével)

- Tárgyi feltételek:
 - helyszín: erdővel ölelt családi ház, felújított bel-, és kültérrel
 - játékszoba (35m²)
 - családi szoba (17m²)
 - fürdő (7m²)
 - konyha (10m² – gyermekektől elzárt)
 - fedett pihenőterasz és füves játszótér (40m²)

A Futrinka Családi Napközi Salgótarján **egyik zöld övezetében, Zagyvapálfalván, a természeti szépségéről és csendességéről ismert Rózsafa úton található**, az utca utolsó előtti házában. A Futrinkát az erdő öleli át, valóságos meseház, madarak, mókusok, nagytölgyesek veszik körül a házat. A Futrinka megközelíthető tömegközlekedéssel mind a városközpontból, mind Zagyvapálfalváról.

Misszióink

A Futrinka Családi Napköziben olyan szeretetteljes, természet- és emberközeli kicsi világot hívunk életre, amely élményt, biztonságot, fejlődést hoz minden hozzánk érkező gyermek és szülő életébe. Legfontosabb célunk az, hogy húsz év pedagógiai és több évtizedes gyermeknevelési tapasztalatára alapozva a legnagyobb hangsúly a tudatos fejlesztésen, és a természeti nevelésen legyen. Minden hozzánk érkező gyermek más és más: eltérő fizikai és szellemi fejlettségi szinten állnak, ami természetes korosztályukban. A Futrinka kiscsoportjában minden gyermekre jut idő, és figyelem, annak érdekében, hogy a nálunk nevelkedő pici gyermekek személyes törődésben, koruk és képességeik szerinti fejlesztésben részesüljenek. **A Futrinkát körülölelő erdő megismerésével, a természetet és a természetességet tükröző benti világgal, játékos foglalkozásainkkal szeretnénk megismertetni és megszerettetni a természetet a hozzánk érkező gyermekekkel.**

„Futrinka Családi Napközi másfél évestől négyéves korú gyermekek napközbeni gondozásáért, fejlődéséért, élményeiért”

Minőségpolitikánk

A családi napköziben úgy szervezzük az életet, hogy a Futrinka biztos pontot jelentsen minden hozzánk érkező gyermek és szülő számára a mindennapokban. A szolgáltatásunk középpontjában az ember és a pici növekvő személyiség áll. **Mindezen célok a természet-, és emberközponitú pedagógiai és életviteli szemléletünkkel ötvözve a következő módon teljesülnek:**

- *Biztonság és szeretetteljes „kicsi világ”*

- *Pedagógia és gyermeknevelési tapasztalat*
- *Rugalmasság – nyitva tartás és szolgáltatások*
- *Központban a család*
- *Egészséges életmód és természeti nevelés*
- *Rendszeresség*
- *Folyamatos visszacsatolás a családoktól és kapcsolattartás a város fontos intézményeivel*

II. Önkormányzati ellátási szerződés feltételei és azoknak való megfelelés

Salgótarján Megyei Jogú Város Közgyűlése az 35/2012 (II.23.)Öh. sz. határozatában döntött a Futrinka-meseház Nonprofit Kft-vel, mint a Salgótarján, Rózsafa út 106. szám alatt 7 férőhelyen működtetett családi napközi fenntartójával ellátási szerződés megkötéséről a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 41. §-ban meghatározott gyermekek napközbeni ellátásának körébe tartozó, a Gyvt. 43. §-ban szabályozott családi napközi feladatainak ellátására.

A meghatározott feladatnak a következőképpen tettünk eleget:

- A teljes létszámmal való működés, amelynek tételes bemutatása a következő táblázatban látható:

Időszak, 2012.	Beiratkozott és gondozott gyermekek száma
január	7 fő
február	7 fő
március	7 fő
április	7 fő
május	7 fő
június	7 fő
július	7 fő
augusztus	7 fő
szeptember	7 fő
október	7 fő
november	7 fő
december	7 fő

- Adatszolgáltatási kötelezettség - Folyamatos információszolgáltatás Salgótarján Megyei Jogú Város Egészségügyi - Szociális Központ felé: az adott negyedév kapacitáskihasználtságának jelzése a megadott határidők betartásával.
- A térítési díj beszedése (25 ezer forintos szülő térítési díj / hó)
- Központi normatíva igénybevételevel kapcsolatos feladatok ellátása (2013-as évre történő normatíva megigénylése 2013 januárjában, illetve folyamatos dokumentáció 2012-ben, a NEFMI TÉVADMIN rendszerébe való regisztráció, és a rendszer használata a törvényi szabályozás értelmében, napi szintű,

folyamatos jelentési kötelezettség teljesítése, illetve a 2011-es év normatívájának teljeskörű elszámolása, és az ellenőrzésnek való megfelelés.)

- Nógrád Megyei Kormányhivatal Szociális és Gyámhivatala ellenőrzése és a tanúsítvány megszerzése (2012. július 6.)
- Számunkra fontos szakmai kapcsolat tartása a Salgótarján Megyei Jogú Város Egészségügyi és Szociális Központjával, valamint Salgótarján Megyei Jogú Város Önkormányzatával és az általa fenntartott családi napközikkal.

Az önkormányzati támogatás segítségével egyrészt teljes létszámmal tudtunk továbbra is működni, szolgáltatásunkat elérhetővé téve arra rászoruló, de közepesen fizetőképes (a 25 ezer forintos térítési díjat megfizetni képes) családok számára, illetve fedezni tudtuk azt a hitvallásukban megfogalmazott igényességet, amely mind a gyermekek gondozása, fejlesztése, mind a „Kicsi világ”, a családi napközi tárgyi feltételeiben, annak karbantartásában már a kezdetekkor meghatároztunk. Továbbá folytatni tudtuk az elhivatott nevelő és fejlesztő munkát, amelyre vállalkoztunk.

Idén szeptembertől az óvodába menő gyermekek egy részét kisebb csemeték váltották fel a családi napköziben, akik jóval több – egyelőre inkább fizikai gondozást és odafigyelést, energiát igényelnek. A kis csoport szerencsére jellemzően homogén, az átlagéletkor 2,5 év, amely lehetővé teszi azt, hogy a közös, csoportos munkában a picik együtt fejlődjenek, ugyanakkor továbbra is nagy az igény a személyes gondoskodásra, tekintve, hogy eltérő képességekkel rendelkeznek, amelyek ebben az életkorban könnyen fejleszthetőek. Az évszakok szerinti életképeink változatlanok hitvallásunkhoz híven, és a következőkben olvashatóak:

- **A tavasz:** A tavasz a legvidámabb és az egyik legizgalmasabb évszak, hiszen miről is szólna másról, mint a természet újjáéledésének megfigyeléséről. Tavasszal sem múlhat el úgy nap, hogy „az erdőzést” (ahogy a picik nevezik, az erdei úton való sétát és a kihagyhatatlan gyűjtögetést) be ne iktassuk napi rendünkbe. A növények zöldülésének figyelése, a szomszéd tanyán a már kint legelésző kecskék csengettyűjének hallgatása, az apró fű kibújásának és növekedésének figyelemmel kísérése napi feladatunk. Mindez által ismerjük meg az erdei út mentén kizöldellő fákat és bokrokat (akác, tölgy, vadvirág - vackor, boróka, kökény, szeder), amelyek termését már vagy jól ismerjük ősziről vagy a következő őszi fogjuk megtapogatni, vagy esetenként megkóstolni. A tavasz hozza a madarakat: a Zöldike vagy a Nyitnikék a legkedvesebb csiripelő társaink, akiket a séta során megismerünk. Mekkora öröm hóvirágot látni és mekkora élmény ibolyázni az erdő szélén, amiből vinni kell Anyának és Maminak és persze meg kell tanulni, hogy, hogyan kell szárával leszakítani a kicsi virágot, amely feladat az apró kezeknek komoly erőfeszítés (eleinte több-kevesebb sikerrel). A tavasz beköltözik a „Kicsi világba”: szedjük a virágokat, mint a pipitér, a szarkaláb, vagy a pipacs (amelynek nagy szárral való leszedése mellé külön gondosság kell a szirmok megtartásához...). Csokorba kötve láthatja és viheti a Család, ahogyan a szomszédoktól kapott babarózsát is (hiszen a szomszédolás, Miki bácsi és Píró néni, Rudi bácsi és Böbe néni és a Bolyhos cica, és persze a Dugó kutya megfigyelése szintén fontos, különösen így tavasszal, amikor a kerti munkák kezdődnek az utcában). A kerti munka nálunk is elkezdődik: kicsi elkerített virágos kertünkben megkezdjük az ültetést, hogy Anyák napjára már legyen benne szép virág. (Jellemzően a kevésbé törékeny büdöskét ültetjük, ami sárga színe miatt mindig nagy boldogságot jelent, és ültetése sem olyan nehéz, így az apró kezek is mind el tudják ültetni a saját virágukat.) A kertészkedés két éves korban csak nagyon rövidtávú élmény, később, háromévesen már meghatározó, és a gondozás, az öntözés is fontos teendő, ahogyan annak megtanulása, hogy a kertben nyíló más virágok (tulipán, harangvirág) egyelőre jól érzik magukat inkább ott a helyükön, mint sem a vázában... (A külső kert kialakítására külön figyelmet fordítottunk, így egy olyan – állatok elől zárt – területet hoztunk létre, ahol semmilyen szúrós, vagy mérgező növény nincs.)

• **A nyár:** Az elmúlt nyáron jellemző volt kánikula, de előfordult hűvösebb idő is, esővel. Az időjáráshoz alakítjuk erdőzésünket, de az ki nem maradhat. A kánikula nagy terhelést jelent az apró szervezet számára. Mindennek könnyítése a feladatunk, így sétánkat már reggeli után megkezdjük a ki nem hagyható gyűjtögetéssel, ami során szedjük a leszárítható kamilla virágot, a kokárdavirágot, a tavasz óta töretlen népszerűségű (már amorffá váló) pityangot (pitya-pangot..), a búzavirágot. Kergetjük a lepkéket és eleinte félünk tőlük, de később megszeretjük a szitakötőket. (Külön kell figyelniük a kullancsokra! A hozzánk járó picik közel 80%-át beoltották kullancs-csípés ellen, hiszen a felelős szülők pontosan megfogadták kérésünket, viszont minden gyermeket befújunk naptejvel és kullancs elleni szerrel, aminek hatására hatalmas, de örömteli illatfelhőben vonulunk.. A hőségben a nyári sapka, a kalap, a kendő kötelező és szívesen vállalt menetfelszerelés.) Ilyenkor kerül elő a kisdombon, a nagy tölgy árnyékában a „piknikelős” takaró, és persze a megéhezett (kb. 15 perce reggelizett csapat) azonnal keksz után kiállt (ilyenkor a háztartási keksz mennyei manna) és elfogadják a kötelező vizecskét, teukát is. A piknik óriási élmény marad később: helyben ugyanis játszunk, patakot képzelünk, és vizet hordunk, és persze köveket az árkeléshez, amely élményt az esős napokon a picik maguk adnak vissza a szobában. Ilyenkor nem kell a tavaszi – borongós napok tematikájához illeszkedő – „Süss fel nap” éneklése, de mondjuk megállás nélkül az élményhez kapcsolódó „Bodza virágból, bodza virágból” verset. (Az éneklés és mondókázás természetes velejárója az erdőzésnek. Kedvencek közé tartozik a „Sétálok, sétálok egy kis dombra lecsücsülök” azzal a nehéz feladattal, hogy guggolás és ne eldőlőgetés legyen a séta során, előbb-utóbb sikerrel. Próbáljuk tematikusan, a látottakhoz kapcsolva az énekeket tanulni, de maga a közös éneklés is nagy élmény, hiszen a picik önmaguktól „kapják fel” a nótákat, és kezdenek hatalmas éneklésbe. A piknik után visszahúzódunk az árnyas, külső teraszunk hűvösébe, és gyümölcsözünk, rajzolunk, újra játszunk az eseményeket, és a hűvös ház kellemes szobájában pihenjük ki a hőséget, és mindig nagyon figyelünk az izzadságtól megnedvesedett ruhák cseréjére. Ilyenkor a folyadék- és gyümölcs fogyasztásra külön hangsúly kerül. Érdekes megfigyelésünk, hogy a szabadlevegőn lévő külső teraszunkon jobban esik az evés: még a nehezen evő gyerekek is „rákapnak” a gyümölcsre, amiből aztán a legkülönbébbet (cseresznye, eper, dinnye, barack, szeder, málna) kóstoljuk, és itt folyik az első paradicsom „evészet” is, a zöltséget jellemzően kevésbé kedvelő piciknél is. A legnagyobb öröm a kerti cseresznye-szüret: megtanulunk – segítséggel – létrára állni és már le is szakíthatjuk a friss (permetezés és kukac nélküli!) cseresznyét, amit természetesen azonnal eszünk is, még azokkal a társainkkal is, akik soha korábban cseresznyét nem voltak hajlandók enni, hiszen a magvazást is tanulni kell... Fontos elmondanunk, hogy az eső sem akadály: kivárjuk, amíg alábbhagy a zivatar, és már indulunk is, megfelelő menetszerelésben, gumicsizmában, ha kell esőköpeny, és esernyő boldog viselőjeként...

• **Az ősz:** Az erdő színpompás világa és az őszi termések jelentik a legnagyobb tapasztalatot. Az időjárás megint csak közbe szólhat, de nem akadályozhatja meg, hogy kellő menetszerelésben, kis kosárral, vödörrel el ne induljunk. Mi is jelenthet nagyobb élményt annál, ha makkot és kőkényt szedünk, és persze kecskerágót, a gyönyörű pirossá váló vadszőlő leveleiről nem is beszélve? Talán a nyomkövetés. Az erdőben éjjel megjelenő vaddisznók nyomait nappal követi tudjuk (adódik is a téma a „Két kismalac rőf-rőf-rőf skandalálásához...”) és őzike lábnyomait is láthatjuk, amíg a szarvasbögést csak a felnőttek meséiből ismerhetjük, de azért utánozzuk. Az ősz ismét kerti munkát hoz. Nincs annál boldogítóbb, amikor a kertben kistaligákkal és gereblyével gyűjtjük a leveleket és aztán huppanunk az összegyűjtött lombtakarós kupacba. Már tudjuk, hogy az almának (kerti, friss, permet nélküli, és általunk szedett-cibált) van magháza, ami nem olyan finom, viszont a kerti szőlő magját bizony szétrághatjuk (és annak élettani hatását egyelőre kevésbé megértve ugyan), de tudjuk, hogy jól tesz nekünk. A délelőtt megfigyelt, és mesékből megismert állatok aztán életre kelnek délután a „beszélgetős szalvétán”, amivel még a legcsendesebb gyerek is elmeséli, hogy az őzike és a vadmalac hol él és mit is eszik. A betakarított makkot pedig ki kell szórni a vadmalacoknak másnap, amíg a begyűjtött falevelek és termések csodás képekké varázsolódnak az esős délutánokon. (Azért hagyunk későbbre is, mert karácsonyfadíszekhez pontosan ezek a makkocskák kellene, és persze a dióbél királynője, és a toboz-süni alapanyagait is meg kell őrizni.)

- **A tél:** Szerencsések voltunk az eddigi teleken, hiszen csodás fehér hópárnában nem volt hiány. Mivel is indul a délelőtt a tízórai után, amikor már a napocska egy picit melegít? A hókupacolás felejthetetlen minden korosztálynak. Kicsi vödörkbe, taligákba hordjuk el a havat, örömmel segítve Marica néni hólapátolását, és építünk ám mindenféle formát a hóból, embertől gúlán keresztül, még a cicákat is megformázva, vagy legalábbis megpróbálva... (Fontos figyelni az öltözködésre. Nehezen kezelhető ugyan az anorák, és a kétujjas, bundás kesztyű, de mégis ezeket kérjük a szülőktől, mert ezek nyújtanak leginkább biztos védelmet a hideg, és a nedvesség ellen. Figyelni kell ugyanakkor, hogy kimelegednek a picik, és az átizzadt fehérneműk cseréje azonnali feladat a bejövételkor.) Az erdőzés ekkor sem maradhat el, csak ritkábbá válik, ha hideg van. Enyhébb időben irányba vesszük az erdei utat, ahol a hóban lehet figyelni a madárkák és a malackák nyomait, és az erősebbek (különösen a fiúk) nem engedik el a taligájukat és lapátjukat sem. (A szánkózás veszélyes játék, ezért kellően vízszintes terepen húzzuk inkább a gyerekeket, vagy egyesével ültetjük fel őket magunk elé a szánra, egy kisebb lejtőn.) A délutánok pedig már a téli ünnepekre való készülődéssel telnek. Megtanuljuk az énekeket, és elkezdjük a karácsonyfadíszeket magunk gyártani. Az alapanyagot már előrelátóan beszereztük (a gyakran túlzó őszi gyűjtögetéseink során), így kerül elő a dió, a makk, és a csipkebogyó, hogy azokat becsomagolva, felfűzve csodás karácsonyi ajándékokat készítsünk a családnak és a „bölcsikének”. Karácsony előtti utolsó „munkanapon” (hiszen mi is „dolgozunk”, mint Anya és Apa és mi is megyünk „szabira”..) pedig az a legnagyobb élmény, amikor Marica néni behozza a kinyújtott mézeskalács tésztát, és mi szaggatjuk ki... Mire felébredünk délután, édes mézes illat lengi be a bölcsikét és feltehetjük a meseszép mézeskalács figurákat a mi karácsonyi fenyőgallyainkra...

Hétköznapi erdőzéstől a nevelési eszközön át a hétvégi erdőzésig?

Az erdőzés, a természet, az óvatos gondoskodás meghatározza napjainkat, és meghatározó emlékeket hagy. Nem bizonyíthatná ezt jobban, az hogy, a picik maguk követelik a napi erdei sétát, és „nevelési eszközzé” is válik „a ma később jöhetsz erdőzni..” mondat, amely meg is valósul, és egy tíz perces, türelmetlenül viselt benti ücsörgés következik a Dadussal. A csodálatos az, hogy a picik hazaviszik és újraélik az élményeket, és bizony több családban be kellett vezetni a kirándulást, az erdőzést hétvégén, ami közben boldogan mesélik, hogy ők már tudják, mi is az a kecskerágó, és mikor ehető a kökény, és milyen is az, ha „Itt van az ősz”. A természet szeretetére való tanítást nem elég korán kezdeni, de talán bölcsődés korban éppen elég, és ekkor olyan meghatározó élményt jelenthet, amely végigkíséri ezeket a piciket az életük során. (Sziva, I. – Oroszvári, M. (2012) „Mi is a kecskerágó és a vackor az erdőzés közepén?” Természeti nevelés a Futrinka Családi napköziben, Fejlesztő Pedagógia/2011 5-6.szám)

III. Visszajelzések

A visszacsatolások kiemelten fontosak a családi napközink fejlesztése, és a gyermekek fejlődése szempontjából. Mindezt nagy hangsúlyt helyezünk a szakmai ellenőrzésekre, amelyek során a lehető legrészletesebb betekintést nyújtunk működésünkbe és örömmel vesszük a szakemberekkel folytatott konzultációt, valamint a szülők mindennapi visszajelzését és írásos véleményeit.

A szülői visszajelzések továbbra is nagyon fontosak, amelyek közül kiemeltünk néhányat, a tőlünk oviba menő picik élményeiről, visszajelzéseiről:

- „Nehéz volt elszakadni Anyától, amikor a bölcsibe kerültem, és bár az első pillanatban nagyon félénk voltam, pár hét elteltével már „csicseregtem”. Megtanultam azt, hogy mi az a „csibecsók”, és milyen jó érzés, ha mosolyra húzódik a szám. (..) Már alig vártam reggel, hogy erdőzni menjünk, és szerettem a virágokat szedni, makkocskát gyűjteni. (..) Kedvenc mondatommá vált Zsuzsa néni kedves köszönése: „Szép napot, Édesanya” és még sokáig fogom emlegetni Marica néni kedves zsörtölődést „Összeakasztjuk a bajszunkat!” (..) Ti tanítottak meg egyedül öltözködni, és anya nélkül enni, zöldséget jóízűen ropogtatni. Sokáig fogom emlegetni a kis barátaimat is. Anya kedvenc története, amikor megkérdezte sokáig tartó pisilés után, hogy „Hogyan gyűlt össze ennyi pisi?” csak annyit válaszoltam „Összetoltuk a fenekünket Mátéval, és úgy..”. Köszönöm a szép emlékeket, a kis plüssállatokat, melyek a bölcsiből gyakran haza és visszavándoroltak, és a meghitt barátságos napokat, amelyeket Tőletek kaptam, emléküket szívembe zártam.”
- „Kilenc hónappal ezelőtt pindiként kerültem a Futrinka Családi Napközibe. (..)Anyukám nagy bánatára sokszor napokig nem ettem semmit, csak tejcsekét ittam. Ez egy csapásra megváltozott, amikor beléptem a bölcsi ajtáján. (..) Meglátva a sok kis gyerkőcöt, akik jóízűen falatoztak, én is kértem egy szelet kenyeret és leültem közéjük. Anyukám már akkor tudta, hogy jó döntés volt idejönni. (..) Nagyon megszerettem a délelőtti sétákat és már nem akartam folyton cipeltetni magamat. Érdekes volt különféle „kincseket” szedni az erdei séták során, vadvirágot, szamócat, csigaházat gyűjteni. De most eljött a búcsú ideje, ahogy Marica néni mondaná, vár rám az ovida. Dobok egy csibecsókót az itt maradó csibéknek és tyúkanyóknak.”
- „Mikor kislányunkkal bölcsit kerestünk és először jártunk a Meseházban, már akkor tudtam, ha már el kell „válni” a lányunktól, akkor itt lesz a legjobb helyen. (..) Az első pár nap nehezen ment mindkettőnknek, de én voltam a legjobban meglepve, amikor kérte, Ő is hadd aludjon itt. (..) Szinte mindennap új mondókát kezdett mondani, kezdett egyedül enni és szobatiszta lett egyik napról a másikra. (..) Nagyon élvezte a napi játékokat, teendőket, a közös „bulikat”, és a kedvence az erdőzés volt, aminek én is nagyon örültem, hisz minden nap friss levegőn töltötték a délelőttöt. (..) Imádtott járni már a kezdetek óta. Egyszerűen csak hálásak lehetünk azért a sok-sok szeretetért, és türelemért!”
- „Közel egy éve jött fiunk Hozzátok. Nehéz volt ki-elengedni az othhoni fészkből. Nagyon féltettem érzékeny, pici lelkét. Így utólag, mint Anyukája, sokkal nehezebben viseltem az új helyzetet, mint maga Máté. Hiszen egészen ügyesen megszokta a reggeli elválást, és két hét leforgása alatt elsajátította a teljes szobatisztaságot. (..) Egyre többet, egyre nagyobb örömmel, szeretettel mesélt a bölcsiben történekekről – a leges-legjobban kedvelt erdei kincskereső sétákról, és a moci-versenyekről. (..) Voltak olyan itthon élmények is, amelyekkor azt mondta, hogy „...ezt holnap elmesélem Marica néninek!” (..) Csodás volt mindezeket megélni! Tudni, látni és érezni, hogy a féltett kincsünk boldog, mert jó helyen, a legjobb kezekben van!”
- „Nézegetem a régi „Futrinkás” fotókat, és már most gyűlnek a szemembe a könnyek, hogy szeptembertől már oviba kell menni, nincs mese, négy éves lesz az én egyetlen kis kukacom, és muszáj mennie. Pedig: legszívesebben innen vinném iskolába, sőt, mi több, lehetne magániskolát alakítani, legalább alsó tagozatra,... aztán meg felsőre...El sem hiszem, hogy eltelt. Emlékszem minden percére a bemutatkozó napnak: 2010. december első napjaiban elmentünk egy gyönyörű környezetben lévő meleg hangulatú családi környezetbe. Beléptünk és Réka csak ámult és nézte a gyerekeket meg a sok játékot. Mi (Réka apukájával) is csak ámultunk, és miután megbeszéltük a dolgokat Marica nénivel, gondoltuk, indulhatunk haza, és amint elkészülnek a papírok, hozzuk Rékát beszoktatni.

Ám Rékának esze ágában sem volt olyan gyorsan otthagyni azt a csodás helyet, ahol annyi minden érdekes dolog van. . Hát még egy kicsit maradtunk, de Réka még fél óra múlva sem akart velünk jönni! Apjával egymásra néztünk, majd Maricára, aki mosolyogva mondta, „na anya, azt hiszem, itt is lehet hagyni, hadd ismerkedjen” Hüledeztem. „Itt? Csak úgy?!” Hát hazabattyogtunk, illetve a lángososhoz a piacra. Nyeltem a lángost a könnyeimmel együtt, keresztül a gombócon ami a torkomban volt, mély meggyőződéssel, hogy rögtön csörögni fog a telefon, Réka sír utánam. De a telefon nem csörgött, hazamentünk, kínlódtam, kínlódtam délig. Aztán csörgött! De nem azzal, hogy csemetém bömböl az anyja után, hanem, hogy ALSZIK a többiekkel! Hát mindenre számítottam csak erre nem. És aznap A BEMUTATKOZÓ NAPON RÉKA MENT EL UTOLSÓNAK A BÖLCSIBŐL.(..) Megbizonyosodtam, mennyi előnye van annak (és csak előnye), ha a kisgyermek bekerülhet egy ilyen jellegű, családi kis közösségbe, ahol az egy főre jutó figyelem óriási a nagy létszámú bölcsődékkal szemben. Igenis a kétévesnek is szüksége van társaságra, a saját korosztályára. Sokkal jobban fejlődik minden téren. A bölcsiben pedig csak játszanak, tanulnak, egész nap csak körülöttük forog a „Világ” és tele élményekkel jön haza. Imádott járni a kezdetektől fogva. Igaz, Rékának is megvolt a megharcolnivalója, a dackorszaka, a „kiskirálylány” korszaka, a „nem akarok lefeküdni”, „nem akarok fogat mosni, nem akarom...”, „nem akarom...”, de szerencsére mindig megoldódott a probléma, és köszönöm Neked, Marica, hogy türelemmel és kitartással tudtad ezt kezelni, egyénre szabottan, figyelembe véve a „háttér információkat” is, amit Rékáról meséltem. (...)Marica nem csak a gyerekek lelkével törődik, hanem a szülőkével is. Amikor meghallgatja a nyűgjeinket. Amikor anyák napi verset tanít, amikor karácsonyi meglepi készül. És az a csodálatos környezet! Hol máshol van lehetőség egész nap jó levegőn lenni??? Erdőt járni úgy, hogy csak kilépnek a pöttömök a kapun? Ha jó az idő MINDEN NAP(!) ismerkedni fűvel-fával-virággal? Makkot gyűjteni,tobozt vagy szamócát? Megnézni kerítésen keresztül a kecskenyáját, vagy a bölcsi kertjében lévő óriási cseresznyefa alatt hűsölni vagy cseresznyét enni? Virágot ültetni! Vége-hossza nincs a felsorolásnak! Húsvétkor a kertben keresni a tojásokat és a játékokat a legnagyobb öröm, ja és az a Mikulás sem olyan félelmetes! Nem lehet végigsorolni, miért a Futrinka! Igazi ovira, közösségre nevelés folyik itt, figyelembe véve az egymás iránti érzékenységet, odafigyelést. Az együtt „dolgozást”, játszást. Nagy figyelmet fordít a természet szeretetére, sőt annak óvására tanít. Egyénre szabottan kezelt „kis és nagydolog”, a szülő terelgetése: „jó volna, ha...” vagy „én ezt tenném...” Mindenkinnek csak tanácsolom, fogadja el a javaslatokat, mert magamról tudom, hogy minden szülő a legokosabb, de egyben a legelfogultabb is, és Marica tanácsaiban mindig van igazság. Futrinka csak egy van, és hálás vagyok, hogy ide járhattunk, járhatunk (sajnos már nagyon hamar elröppen). Köszönet Maricának, hogy megalkotta!”

IV. Könyvviteli elszámolás

A szerződésben vállalt feladat ellátásának könyvviteli elszámolása a következő táblázatban kerül bemutatásra, 2012. december 31-ei főkönyvi adatok értelmében.

Főkönyvi tétel	2012.12.31., összeg Ft.
Bevételek	7029556
Önkormányzattól kapott támogatás	2940000
Kiadások	7026640
Anyagköltség összesen	2484631
élelmiszer áru	1584311
játékáru	30204
tisztítószer	45167
dekoráció	67927
egészségügyi	30689
egyéb áru	65248
berendezési, felszerelési tárgyak, kis értékű eszközök	499994
egyéb anyagköltség	161091
Igénybevett szolgáltatások költsége	955072
Egyéb szolgáltatások költségei	112685
Béreköltség	2781859
Bérfelrakások	692393

V. Fotódokumentáció

Tavaszi



Húsvét: Tojáskeresés a kertben



Első erdőzésünk tavasszal



Locsolkodás, a locsolkodó verseket fiúk-lányok mondják



A seprőt és a gereblyét sem lehet kihagyni (Bátrabbak igaziból)



Többnyire pedig játékból..



Első piknik kint..

Nyár



Kamillázunk



Csipkebogyó lesz...de most virág és szúr



Cserkő fülön-függő



Cseresznye szüret - létrával



Jaj úgy élvezem én a strandot!



Kukoricázunk

Ősz



Nyuszilelesen a szomszédban



Gombanézóban



Igy gyűjtünk makkocskát



Gereblyézünk, taligázunk



O levelek, levelek...



Kedvenc őszi tevékenység, gumicsizmás átkelés

Tél



Picik kedvenc játéka



Hull a hó, hull a hó..



Hókupacolók



Toboz-süni



Hólapát



Karácsonyi készülődés



Mézeskalácsaink

Salgótarján, 2013. január 2.

Oroszvári Mária
családi napközi vezető, ügyvezető